

PRÁVNICKÁ
FAKULTA

Posudek oponenta habilitační práce

Univerzita Komenského

Fakulta	Právnická fakulta
Obor řízení	Trestní právo
Uchazeč	JUDr. Radovan Blažek, Ph.D.
Pracoviště uchazeče, instituce	Odborný asistent, Právnická fakulta, Univerzita Komenského, Bratislava, SR
Habilitační práce	Trestněprávní aspekty držení střelných zbraní ve Slovenské republice
Oponent	Doc. JUDr. Marek Fryšták, Ph.D.
Pracoviště oponenta, instituce	Právnická fakulta, Masarykova univerzita, Brno, ČR

I.

Jako habilitační práce byla autorem předložena monografie BLAŽEK, R. Trestnoprávne aspekty držania strelných zbraní v Slovenskej republike. Šamorín: Heuréka, 2018, 365 s.

Jak autor zcela výstižně uvádí již v předmluvě své monografie, střelné zbraně představují fenomén, který doprovází společnost od jejího počátku a je naprosto naivní se domnívat, že by tyto z jejího života vymizely. Těžištěm zájmu jeho monografie jsou tak střelné zbraně, a to zejména proto, že představují kategorii zbraní se zvláštní regulací.

Jeho hlavním cílem je zejména představit trestněprávní aspekty držení (nošení) střelných zbraní a problematiku trestní odpovědnosti s tím spojenou. Z pohledu trestního práva půjde zejména o vysvětlení základních souvisejících pojmů jako je zbraň a její použití, ale i institutů jako jsou okolnosti vylučující protiprávnost a sankcí, které se mohou dotýkat střelných zbraní. Opomenuty nebudou ani trestné činy, kterých se držitel střelných zbraní může dopustit a ani trestně-procesní instituty, jako je např. vydání a odnětí věci či osobní nebo domovní prohlídka, se zpracovávanou materií související.

Z výše uvedeného je zřejmé, že autor se rozhodnul zpracovat své téma v přesahových souvislostech nad rámec trestního práva, čímž umožnil čtenáři komplexnější a detailnější pohled na celou problematiku. Pokud se již vyjadřuje autor k tomu, proč se své téma rozhodl zpracovat právě takovým to způsobem, tak chce, aby uchazeč o zbrojní průkaz měl k dispozici publikaci, která by mu umožnila hlubší pochopení trestněprávní regulace a ostatních souvisejících aspektů, ve kterých by se měl orientovat a které by měl zvládat i nad rámec odborné zkoušky.

O uvedené monografii je již v tomto okamžiku možno konstatovat, že se nevěnuje pouze teoretickým aspektům zpracovávaného tématu, ale tyto se snaží vhodně propojovat s reálnou aplikační praxí. A právě v tom spatřuji její užitečnost.

Navíc je třeba zdůraznit skutečnost, že problematika střelných zbraní a trestního práva dlouho na Slovensku nenašla autora, který by toto spojení detailně rozpracoval. A právě v tom je třeba spatřovat neoddiskutovatelný tvůrčí přínos této monografie a samotného autora.

Ucelené zpracování dané materie je tak konkrétním přínosem pro právní teorii a může být odrazovým můstkem k dalším a detailnějším úvahám o dílčích otázkách a vybraných aspektech a tím sloužit k rozvoji vědního oboru.

II.

Zvolené metody zpracování, včetně metodologie, lze považovat za velmi vhodné, jelikož v jejich rámci autor zpracovává své téma od obecného ke zvláštnímu. Mimo úvod a závěr je monografie rozdělena do šesti stěžejních kapitol, které jsou dále podrobněji vnitřně členěny, což zvyšuje přehlednost textu.

III.

Nyní bych se zaměřil na obsahovou stránku předkládané monografie, aniž bych se zde chtěl věnovat detailnímu rozboru jednotlivých kapitol a podkapitol.

Jak již bylo uvedeno, tak autor se snaží velmi vhodně propojovat zpracovávanou teoretickou materii s konkrétní kazuistikou představovanou vybranými soudními rozhodnutími. Tím nepřímou teorii uvádí v život. V uvedené souvislosti na mnoha místech publikace upozorňuje na rozpor mezi teorií a praxí a poukazuje na konkrétní nesrovnalosti. K velké škodě práce je ale to, že občas se naznačené problematické okruhy nesnaží žádným způsobem řešit a položené otázky nechává bez odpovědi, případně odpověď podpoří názorem jiných autorů a nikoliv vlastním (např. str. 101, 118, 127).

Je to škoda, protože je zřejmé, že autor se v uvedené problematice zcela orientuje a chápe její vnitřní souvislosti, a tudíž by odpověď na řadu položených otázek určitě měl. Pokud se již v textu setkáváme s argumentačně podloženým řešením, mnohdy je velmi obtížné rozlišit, kdy se jedná skutečně o vlastní názor autora nebo kdy jde o citaci bez jejího uvedení.

Praktický aspekt zpracování se snaží autor podtrhnout i tím, že uvádí statistické údaje, ze kterých však není zřejmé, z jakého období jsou, a tudíž tyto není možné s ničím srovnávat. Jsou vůbec statistiky čerpané ze zdroje z roku 2000 v současnosti ještě o něčem vypovídající? (str. 203).

Pokud již autor rozebírá obligatorní znaky zvolených trestných činů, tak v rámci komplexnosti informace postrádám, zda by za určitých okolností na základě principu přičitatelnosti mohla být jejich pachatelem i právnická osoba. Domnívám se ale, že autor zaměřením své publikace, jak jsem již naznačil v úvodu tohoto posudku, cílí pouze na osoby fyzické, tudíž tento nedostatek je omluvitelný. Mnohdy jsem se ale navíc v rámci tohoto rozboru nedozvěděl nic nového, co by nevyplývalo z komentářové literatury a příslušné judikatury.

Nejsem taktéž schopen posoudit, zda má uvedená publikace prokázala autorovu schopnost práce s cizojazyčnými prameny, protože tyto jsou omezeny na naprosté minimum, přičemž v uvedené souvislosti postrádám i kapitolu týkající se komparace s vybranou zahraniční právní úpravou, která by mohla být případně pro slovenského zákonodárce v určitém směru inspirativní.

Posuzovaná monografie je psána primárně popisným způsobem a celkově mně v ní chybí hlubší analýza a zhodnocení zpracovávané materie a autorův případný vlastní tvůrčí přínos představovaný jeho názory, úvahami a komentáři.

IV.

Monografie, resp. práce je psána čtivým způsobem a čtenáře bezesporu zaujme. Co se týče její formální stránky, tato obsahuje všechny standardy požadované pro tento druh kvalifikačních prací. Je vybavena dostatečným, vnitřně členěným, seznamem použité literatury. Je taktéž doplněna rozsáhlým, a z mého úhlu pohledu až nadstandartním, seznamem odkazů. Z hlediska formálního nemám k předložené práci žádných dalších a podstatných výhrad, kromě těch níže uvedených.

V posuzované monografii jsem opakovaně narazil na to, že autor zcela evidentně pracuje s informacemi, které nejsou výsledkem jeho tvůrčí činnosti, ale přesto není uveden žádný odkaz, odkud tyto informace čerpal (např. str. 19, 215, 259).

Některé odkazy taktéž považuji za zcela účelové, jelikož je v nich dokazována na konkrétní ustanovení zákona, které by bylo možno zpracovat přímo do textu monografie (např. str. 49, 63, 247). Taktéž jsem se setkal s tím, že pokud již odkazy na zdroj informací uvádí, tak v takové podobě, že tento je nedohledatelný (např. str. 38).

V.

Závěr

Habilitační práce JUDr. Radovana Blažka, PhD. na téma „Trestněprávní aspekty držení střelných zbraní ve Slovenské republice“ **SPLŇUJE**, byť dle názoru oponenta v některých částech velmi hraničně, požadavky standardně kladené na habilitační práce v oboru Trestní právo.

Navrhuji, aby po úspěšné obhajobě byl JUDr. Radovanovi Blažkovi, Ph.D. udělen vědecko-pedagogický titul docent v oboru Trestní právo.

VI.

Dotazy oponenta k obhajobě habilitační práce

1. Považuje autor za vhodné to, že právní regulace zbraní je roztříštěna do řady zvláštních samostatných předpisů nebo by upřednostňoval předpis jeden (str. 41)
2. Nelze považovat za diskriminační požadavek, že u alkoholu se požaduje nadměrné požívání, zatímco u ostatních návykových látek stačí užití, byť i v minimálního množství; proč tomu tak je (str. 59)
3. Je možno vytvořit jednotnou definici zbraně pro celý právní řád nebo je nutné, aby speciální předpisy měly svou vlastní definici (str. 72 a násl.)
4. Je vhodným řešením, aby si příslušníci PZ sami vyložili, zda konkrétní vrhací a úderný prostředek je možno vnímat jako zbraň; vidí autor v tomto postupu nějaká úskalí (str. 76)
5. Čím by autor podpořil argumentaci Milana Hodáse (str. 98)

**PRÁVNICKÁ
FAKULTA**

6. Je možné vytvořit zákonnou definici pojmu „útok“ a jak by tato podle autora měla znít (str. 118)
7. Mělo by být v zákoně o vodách explicitně upraveno oprávnění vodní stráže k použití zbraně nebo je dostačující odkaz v zákoně o zbraních (str. 153)
8. Lze hovořit o trestní odpovědnosti pachatele i v případě, že má vyšší hladinu alkoholu, ale přesto je schopen vykonávat konkrétní činnost (str. 264)
9. Jak by měl postupovat revizor v případě situace nastíněné na str. 304-305
10. Jaké stanovisko má autor k Rozsudku Velkého senátu ESLP John Murray v. Spojené království (str. 312, odkaz 804)

V Brně dne 27. 11. 2018

Doc. JUDr. Marek Fryšták, Ph.D.